

Forslag til Lov

om

Straf for Dvertrædelser af Politireglementer for Jernbaner.

(Forelagt i Landstinget den 3die Oktober 1876 af Indenrigsminister Steen.)

Indenrigsministeren bemyndiges til at fastsætte Bøder af indtil 200 Kr. for Dvertrædelser af de Reglementer, der af ham udfærdiges til Overholdelse af Orden og Forebyggelse af Fare ved Benyttelsen af Jernbaner, forsaavidt Straf ikke alt i den gjældende Lovgivning er foreskrevet for deslige Forseelser. Med Hensyn til saadanne Dvertrædelser skulle Bestemmelserne i Forordningen af 5te Mai 1847 §§ 9 og 10, 1ste Punktum, komme til Anvendelse, dog saaledes at Bøderne tilfalde Politikassen.

Bemærkninger til ovenstaaende Lovforslag.

Ved Forordn. 5 Mai 1847 blev der i sin Tid fastsat Straffe for uagtsom Beskadigelse af Jernbaner eller disses Tilbehør saavel som for en Række nærmere angivne Handlinger, der iøvrigt kunne medføre Fare med Hensyn til Jernbanernes Benyttelse. Foruden disse Handlinger, af hvilke enkelte nu ville være at straffe efter §§ 288 og 289 af almindelig borgerlig Straffelov, har det været nødvendigt ved de for de enkelte Baneanlæg udfærdigede reglementariske Bestemmelser at forbyde forskellige andre Handlinger, hvis Udførelse ligeledes vilde udsætte Jernbanedriften for væsentlige Farer. Medens det sælgelig er af den største Bigtighed for Publikums og Jernbanernes egen Sikkerhed, at saadanne Forbudsbestemmelser strengt overholdes, har det ved flere i den senere Tid indtrufne Tilfælde vist sig, at Domstolene ikke anse sig berettigede til at belægge Dvertrædelser af saadanne ikke ved selve Lovgivningen forbudte Handlinger med Straf. Da Følgen heraf maa blive, at de paagjældende Bestemmelser ville blive saa godt som uden Betydning, har man anset det nødvendigt at søge Hjemmel til at fastsætte Straffe for deres Dvertrædelse og derved udarbejdet det foreliggende Lovforslag. Med Hensyn til dettes Indhold skal man fremhæve, at man ikke har anset det rigtigt i samme nærmere at angive, hvilke Handlinger der, foruden de i Forordn. 1847 omhandlede, som særlige for Færdstien paa Jernbanerne skulle være forbudte. Erfaringen har nemlig vist, at det er vanskeligt udtømmende at angive disse, og det er derfor formentlig rettest, at de overlades Indenrigsministeren i Politireglementerne for Jernbanerne

at give nærmere Bestemmelser herom. Dette vil ogsaa være stemmende med, hvad der er gjældende i andre lignende Tilfælde, jvfr. saaledes Lov af 30te Jan. 1875 om Udfærdigelse af reglementariske Bestemmelser for Benyttelsen af Havne m. m. Hvad Straffens Størrelse angaar, har man ikke troet at burde blive staaende ved det Beløb af 32 Kr., der efter Forordn. 5te Mai 1847 er den højeste Bøde for de i Forordningens §§ 6—8 omhandlede mindre Forseelser, men har ment, at et Beløb af 200 Kr. ikke vilde være for høit som Maximum af Hensyn til, at de her omtalte Dvertrædelser i visse Tilfælde kunne have en temmelig alvorlig Karakter. Man skal i saa Henseende særlig hente Dømmet paa de i den senere Tid oftere forekomne urigtige Angivelser af Farer, der efter de gjældende Befordringsreglementer slet ikke maa beforders med Jernbanerne eller dog kun under Anvendelse af særlige Forsigtighedsregler. Med Hensyn til de begaaede Forseellers Forsølgning og de paagjældende Sagers Behandling har man anset det for tilstrækkeligt at henvise til §§ 9 og 10, 1ste Punktum af Forordn. af 5te Mai 1847, dog med udtrykkelig Bemærkning om, at Bøderne skulle tilfalde Politikassen og ikke, som i § 9 forudsat, Fattigkassen. Efter at nemlig § 10, 2det Punktum, til hvilket der henvises i § 9, er blevet hævet ved § 309 i almindelig borgerlig Straffelov, maa sauntlige Bøder, der erlægges i Genhold til Forordn. af 5te Mai 1847 nu tilfalde Politikassen, jvfr. Placet af 19de Februar 1819, og samme Regel bør formentlig gjælde om de i det foreliggende Lovudkast omhandlede Bøder.